

Problémy vedoucích pracovníků ve školách

Chybějící koncepce vzdělávání – nejistota v pedagogickém vedení školy

- stále chybí školským zákonem definovaný Národní program vzdělávání
 - časté změny cílů neumožňují lepší plánování a řízení škol
 - nepřipravená změna kurikula, která by akceptovala vývoj v poznání a zároveň lépe stanovila a přiblížila obsah vzdělání nejen učitelům a vedení školy, ale i rodičům a širší pedagogické veřejnosti
 - strategické dokumenty nejsou vytvářeny tak, aby byly cíle jasně definované a měřitelné → to vede k nejistotě v pedagogickém vedení školy
 - decentralizace přenesla odpovědnost na samotné ředitele, přesto jsou často pod vlivem zřizovatelů, jejichž postoj ke vzdělání je „různý“
- možné řešení
 - tvorba strategického dokumentu s jasnými a měřitelnými cíli
 - odpolitizování řízení škol → návrat k odvětvovému řízení

Nadměrná administrativa

- nadměrný počet výkazů a hlášení, které musí vedení školy vyplňovat
 - měsíční hlášení podpůrných opatření
 - výkazy úrazů, zaměstnanců, techniky IT, dětí přijatých a přestupujících, atd.
- opakovaně předávaná data, které se již v systému jednou objevila
- po papírové stránce „hlídání všeho“, co se ve škole děje a s pedagogickým vedením vůbec nesouvisí, dokonce mnohdy bez znalostí věci (stavební dozor, hygienické normy, ...)
- možné řešení
 - zjednodušení legislativy a vyjmutí zbytečných hlášení ze zákonů (příklad: předávání dětí na OÚ, které nenastoupili k základnímu vzdělání? Vždyť z matriky škol a evidence obyvatelstva musí být zjevné, které děti školou povinné nikde do školy nenastoupily!)
 - vytvoření centrálních systémů, které si dokáží sdílet jednou zadaná data
 - vytvoření centrálních metodik pro hygienické požadavky, stavební úpravy apod. – proč by měl úplně každý ředitel školy být tím, kdo musí všechno znát...? Proč se nemůže obrátit na autoritu a mnohdy musí draze platit komerční „poradenství“.

Finanční podhodnocení systému

- platy tarifní i nadtarifní
 - nedostatek učitelů (chybí motivační nástupní platy a perspektiva jistoty)
 - nedostatek nepedagogických zaměstnanců (IT technik, ekonomové, právníci, psychologové, ...)
- finanční nedostatek pro tzv. ostatní běžné výdaje
- možné řešení
 - především zvýšení % podílu z HDP směřujícího do školství alespoň na průměr zemí EU
 - zajistit, aby z prostředků na platy nebyly hrazeny i nedostatky v jiných oblastech (náhrada platu při nemoci, krytí pomůcek, ...), resp. **nemusely být hrazeny**
 - **definovat potřeby, které pak stát bude muset hradit** a nenechá to jen na prostředcích z ESF (příklad: typicky IT, které by zřejmě mělo být zajištěno průřezově ve všech segmentech regionálního školství, ale strategické dokumenty nechávají řešení této problematiky jen na ESF)